
POGARDZENIE (2) *sb n*

-e- (2), [-ę-].

a jasne; teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

sg N pogardzeni(e) (1). ◇ A pogardzeni(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. pogarda.

Zlekceważenie, odrzucenie (2) : [A oni którzyby bluznierstwo a pogardzenie łtego [wylączenia ze społeczności chrześcijańskiej] czynili/ a vpornie y fwowolnie naprzeciw fię łtawili/ maią na ćiele być karani. UstKościel 163.]

pogardzenie czego (2): CzechRozm 187v; A nam zász zą niewiárę y zą pogárdzenie łálki nam pokazáney/ [...] łtráfzliwe iákies oczekawanie łądu y ognia zápalenia/ [...] ieft náznáczone. CzechEp 368.

Synonim: odrzucenie.

Cf POGARDZIĆ